

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 80/15
V Luxemburgu 9. júla 2015

Rozsudok vo veci C-87/14
Komisia/Írsko

Komisia nepreukázala nesplnenie povinnosti Írskom pri uplatňovaní smernice o pracovnom čase v prípade nemocničných lekárov neposkytujúcich konzultácie

Smernica o niektorých aspektoch organizácie pracovného času¹ stanovuje, že každý pracovník musí mať nárok na minimálny denný a týždenný odpočinok. Okrem toho táto smernica stanovuje, že priemerný pracovný čas pre každé obdobie siedmich dní vrátane nadčasov neprekročí 48 hodín. Napokon majú členské štáty možnosť stanoviť pre uplatňovanie týchto pravidiel referenčné obdobia, ktoré nesmú presiahnuť 6 mesiacov, alebo v prípade objektívnych alebo technických dôvodov, alebo dôvodov týkajúcich sa organizácie práce nesmú presiahnuť 12 mesiacov.

Irish Medical Organisation (Írska organizácia lekárov), ktorá zastupuje všetkých lekárov pôsobiach na írskom území a Health Service Executive (Správa zdravotných služieb), čo je verejný orgán zastupujúci zdravotnú správu, podpísali kolektívnu zmluvu a vzorovú pracovnú zmluvu pre nemocničných lekárov neposkytujúcich konzultácie (ďalej len „NCHD“).

Komisia sa domnieva, že niektoré ustanovenia kolektívnej zmluvy a vzorovej pracovnej zmluvy odporujú ustanoveniam smernice, a to najmä ustanoveniam o minimálnych dobách odpočinku a o obmedzeniach týždenného pracovného času. Keďže vysvetlenia poskytnuté Írskom Komisiu neuspokojili, Komisia sa rozhodla podať na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti.

V rozsudku z dnešného dňa **Súdny dvor zamietol žalobu Komisie z dôvodu nepreukázania nesplnenia povinnosti.**

V odpovedi na tvrdenie Komisie, podľa ktorého je nesprávne, ak určité hodiny odbornej prípravy NCHD nie sú považované za „pracovný čas“ (túto odbornú prípravu zabezpečujú organizácie nezávislé na zamestnávateľovi buď priamo v jeho priestoroch, alebo na inom mieste v trvaní medzi 2.30 hod. a 17 hod. mesačne), Súdny dvor poznamenáva, že **Komisia nepreukázala, že v rámci uvedenej odbornej prípravy NCHD sú k dispozícii, aby poskytovali zdravotnícke služby pacientom a sú povinní byť fyzicky prítomní na mieste určenom zamestnávateľom a byť mu k dispozícii, aby v prípade potreby mohli okamžite poskytnúť primerané služby.** Navyše Súdny dvor konštatuje, že vzorová pracovná zmluva nestanovuje povinnosť odbornej prípravy voči NCHD a nezavádza ani neukladá osobitné pracovné povinnosti v oblasti odbornej prípravy.

Okrem toho Komisia tvrdí, že referenčné obdobie NCHD, ktorých pracovné zmluvy presiahnu dvanásť mesiacov, je v súlade s kolektívnou zmluvou predĺžené zo šiestich na dvanásť mesiacov, čo je v rozpore s ustanoveniami uvedenej smernice. Súdny dvor sa v tejto súvislosti domnieva, že Komisia nedokázala vysvetliť, prečo podmienky pre takéto predĺženie nie sú splnené, hoci Írsko poukázalo na existenciu **objektívnych dôvodov alebo dôvodov týkajúcich sa organizácie práce** v zmysle tejto smernice (a to možnosť uviesť NCHD v pláne rozpisu služieb dostatočne flexibilným spôsobom).

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Napokon Súdny dvor preskúmal tvrdenie Komisie, podľa ktorého zo vzorovej pracovnej zmluvy na jednej strane nevyplýva, že NCDH majú právo na minimálny denný a týždenný pracovný odpočinok upravený uvedenou smernicou, ani na rovnocenný kompenzačný odpočinok, a na druhej strane táto vzorová pracovná zmluva výslovne neobmedzuje celkovú dobu trvania týždenného pracovného času. Súdny dvor konštatuje, že **Komisii, ktorá poukázala na niektoré izolované ustanovenia vzorovej pracovnej zmluvy – ktorej presný rozsah je navyše medzi účastníkmi konania sporný – sa nepodarilo preukázať existenciu praxe porušujúcej uvedenú smernicu.** Okrem toho Súdny dvor zdôrazňuje, že nebolo spochybnené to, že právny rámec, ktorý vyplýva z predpisov preberajúcich smernicu, je jasný a v každom prípade uplatniteľný.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok. Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykoná rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. Avšak v prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499